

PÖÖKÖ JA TAIKALASIT

Jos jonain yönä lähdet Kuutamolaaksoon, näet että siellä taivaalla lentelee öisinkin perhosia. Laakson toisella laidalla on Kruunutalona tunnettu talo. Sen naapurissa on pieni mökki, jonka pihassa kasvaa huiman vihreä lehtipuu. Siellä asuu keijuja.

Jos lepakon talo näyttää tyhjältä, ei huolta. Lepakko on luultavasti vain lähtenyt raketturetkelle. Silloinkin pihaan jää koristetähti odottamaan tulijaa.

Siellä, Kuutamolaaksossa, elelee myös ihmisetanakarhu Pöökö. Hänen kotinsa on linnassa, jossa hän jakaa yhteisen, suuren huoneen haamun kanssa. Toisinaan haamut voivat olla pelottavia, mutta tämä haamu on kiltti haamu.

Eräänä yönä haamu lähti ulos.

”Taidanpa istua hetkeksi pyöreän puun juurelle katselemaan kuuta ja soittelemaan kitaraa”, hän tuumi.

Mutta kun haamu astui ulos linnan pihamaalle, hänen käteensä tipahti taivaalta silmälasit.

”Pöökö”, haamu huusi, ”tule katsomaan!”

Pöökö kiiruhti paikalle. Ja samassa hänen mieleensä tuli satu, ihan yllättäen! Siitä he tiesivät, että nämä eivät olleet mitkä tahansa tavalliset silmälasit, vaan taikasilmälasit.

”Meidän on heti paikalla kerrottava tämä satu peikolle”, Pöökö päätti.

Niin he tekivät. Peikko ilahtui kovasti.

”Kiitos”, hän sanoi. ”Kukaan ei ole ennen kertonut minulle satua.”

Peikolla oli itselläänkin kerrottavaa: hän oli hukannut toisen saappaansa. Ja yhdellä saappaalla ei pitkälle pötkitä.

”Älä huoli”, Pöökö lohdutti peikkoa, ”me autamme sinua. Kyllä se saapas vielä jostain löydetään.”

He etsivät kaikkialta – ja viimein löysivätkin kadonneen saappaan metsästä.

Nyt kun Pöököstä ja haamusta ja peikosta oli tullut kavereita, he palasivat kotiin haamulinnaan ja leikkivät yhdessä koko pitkän loppuyön.

Sen pituinen se.

Satu kerrottiin Hippalot-festivaalilla Hämeenlinnassa 3.8.2019.

VESIMUSTEMAAN KUNINGAS

Tervetuloa Vesimustemaahan! Siellä ohitsesi voi kiittää kuuraketti kokonaan ilman kuljettajaa. Siellä ilmassa kaartelee taika-ananas ja levittää ympärillesi hienon hienoa taikapölyä. Siellä voit tavata lepakon, joka etsii aarretta.

Vesimustemaa on siitä kummallinen paikka, että siellä on vettä yläpuolella ja vettä alapuolella. Vedessä voi vaikka kellua loistavaa taikajäätelöä. Siellä uiskentelee myös mustekala, joka päästelee sateenkaaripieruja.

Vesimustemaan asukkaisiin kuuluvat mörkö ja hänen naapurinaan kissakuningatar. Linnan mansikkamaalla marjat kasvavat satumaisen suuriksi ja herkullisiksi.

Vesimustemaassa asuu myös Riikinkukko-Drakula. Hän on hirviönmurskaaja ja omistaa taikasitruunan, josta välillä tulee savupommi. Savun avulla Riikinkukko-Drakula voi tarvittaessa paeta ilman, että kukaan huomaa yhtikäs mitään. Riikinkukko-Drakula itse käyttää suojalaseja, joten hänen silmiään savu ei kirvele.

Eräänä yönä kissakuningatar pyysi Riikinkukko-Drakulan puheilleen. Kuningatar oli saanut päähänsä, että hän halusi juoda kahvia kuussa.

”Sopiihan se”, sanoi Riikinkukko-Drakula.

Niin he lensivät kuuhun. Mutta he eivät ehtineet kuin ottaa kahvikupit, kun kuningatar äkkiä pudota humpsaiti avaruuteen. Sitä ihmetteli pieni plusmerkkikin, joka tarkkaili tilannetta kauempaa.

Salamana Riikinkukko-Drakula ajaa hurautti raketillansa avaruuteen, ja niin kissakuningatar saatiin turvallisesti takaisin kotiin. Kiitollinen kuningatar teki Riikinkukko-Drakulasta puolisonsa ja valtakunnan kuninkaan. Uusi kuningas heitti savupommin, ja savu levisi kaikkialle Vesimustemaan ylle. Onneksi kaikilla oli suojalasit.

Lopuksi mörön naapurin auto ajoi pois. Sitä, mihin se meni, ei taida tietää kukaan.

Sen pituinen se.

Satu kerrottiin Hippalot-festivaalilla Hämeenlinnassa 3.8.2019.

SANATAIDYHDISTYS
yöstäjä ry

